

τοῦ πάππου, ἐκχύνονται εἰς τὰ γειτονικά ζυθοπωλεῖα, κάθηνται κύκλῳ εὐρείας τραπέζης, ἐφ' ἧς παρατάσσουσι πηλίνας λαγήνους μεστὰς μέχρι χειλέων, καὶ μένουσιν ἐκεῖ ἀκίνητοι μέχρι βαθύτης νυκτός. Πόσας λίτρας δύναται νὰ καταναλώσῃ πᾶσαν ἐσπέραν εἰς ἀγαθὸς Βυζυρὸς εἶναι ἀκόμη μυστήριον, ἔπειρ ἐνδέχεται νὰ λυθῇ μόνον μετὰ τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς μηχανικῆς καὶ τῆς ἀστρονομίας. Ἀνθρωπίνως δύναται τις νὰ ἔχη μόνον ἀμυδρὰν ἰδέαν περὶ πράγματος καὶ πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἐν ζυθοπωλεῖον. Ἀλλὰ καὶ τί δὲν εἶναι ζυθοπωλεῖον ἐν Μονάχῳ; Ἄς ὑπάγῃ τις εἰς τὰ τυφλά καὶ θὰ εὕρῃ τὸ ποθεύμενον, διότι τὸ Μοναχὸν αὐτὸ οὐδὲν ἄλλο εἶναι, ἢ μέγα ζυθοπωλεῖον. Δὲν ὑπάρχει οἶκος, ὅπου νὰ μὴν εὐρίσκειται πωλητήριον ζύθου μικρὸν ἢ μέγα. Ἐάν δὲν ἦναι εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα, εἶναι εἰς τὸ δεύτερον ἢ ἄλλως ζήτησον εἰς τὸ πρῶτον ὑπόγειον παρὰ τὴν θύραν. Ἄς εἰσέλθωμεν λοιπὸν εἰς μίαν οἰκίαν. Οἱ τοῖχοι τοῦ καπηλείου εἶναι γυμνοί, αἱ τράπεζαι ἀπλούσταται καὶ βυπαράϊ, τὸ ἔδαφος συχνάκις ἀνώμαλον, πάντοτε ἀκάθαρτον. Ἐπὶ μεγάλου θραυνοῦ εἶναι παρατεταγμέναι ἑκατοντάδες λαγήνων καὶ παρ' αὐτὸ εὐρὸς κάδδος πλήρης ὕδατος. Ὁ ζυθοπότης λαμβάνει ἰδίᾳ χειρὶ τὴν λαγήνον καὶ πλησιάζει πρὸς τὴν ἀποθήκην, ὅπου ὁ ὀγκωδέστατος γυμνὸς ἔχων τοὺς βραχίονας, ἰδιοκτῆτης, ἀσχολεῖται ἀνευδρότως εἰς τὴν διανομὴν τοῦ θησαυροῦ. Ἄρου πληρωθῇ ἡ λαγήνος, ἡ δυσκολία δὲν εἶναι ὀλίγη διὰ νὰ εὕρῃ τις μικρὰν θέσιν, διότι τὰ ζυθοπωλεῖα εἶναι πλήρη νυκτός καὶ ἡμέρας ἄλλ' ὅταν τοποθετηθῇ ὀπισθόποτε, ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἀστείων τύπων, οἵτινες τὸν περικυκλοῦσιν, τὸν ἀποζημιῶσι δαψιλῶς διὰ τοὺς κόπους καὶ τὴν στενωχωρίαν.

Ἡ ζωὴ τοῦ Μοναχοῦ εἶναι εἰς ἀ-

κρον ἀπέριττος ἢ δὲ εὐπροσηγορία τῶν κατοίκων καὶ ἡ εὐθηνεῖα προκρινώδεις. Μία λίτρα ζύθου (καὶ εἶναι ἀληθῶς ἐκλεκτός) τιμᾶται εἰκοσι περὶπου φροινίων δὲν ὑπάρχει δὲ ἐκ περισσοῦ καὶ ἀμοιβή τις διὰ τοὺς ὑπηρέτας, ἀροῦ ὁ ἀγοραστὴς ὑπηρετεῖ αὐτὸς ἑαυτὸν, οὐδ' ἔχει ἄλλα ἐπιδόρπια πρὸς πώλησιν. Ἡ μικρὰ λοιπὸν τάξις τοῦ Μοναχοῦ οὐδέποτε σχεδὸν τρώγει κατ' οἶκον. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δεῖπνου, αἱ οἰκογένειαι μεταναστεύουσι σωρηδὸν εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα φέρουσαι μεθ' ἑαυτῶν φαγητὰ καὶ σκεύη. Μόλις καταληφθῇ τράπεζά τις, ὁ οἰκογενεὶς ἀρχῆς σπεύδει νὰ πληρώσῃ τὴν λαγήνον, ἡ οἰκοδέσποινα ἐξάγει ἐκ σάκκου, ἢ ἐκ καλαθίου τὰς ζωτροφίας τὸν τυρὸν καὶ ἡ νεοσιὰ καταβροχθίζει τὰ πάντα. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ξενοδοχείων, καφενείων, ζυθοπωλείων γίνεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ γυναικῶν καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ ἐσφαλῇ λίαν ὁ στατιστικὸς, ὅστις θὰ ὠριζε τὴν Βαυαρίαν ὡς ἐξῆς: «Οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου διασπορῶνται εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς τοὺς κατασκευάζοντας τὸν ζύθον, εἰς τοὺς πίνοντας τὸν ζύθον καὶ εἰς τοὺς προσφέροντας τὸν ζύθον. Εἰς τοὺς προσφέροντας τὸν ζύθον κατατάσσω καὶ τοὺς μουσικοὺς, οἵτινες διασκεδάζουσιν (!) ἀνὰ πᾶσαν ἐσπέραν τοὺς φοιτητὰς τῶν ζυθοπωλείων. Ἡ ἀρίστη ὀρχήστρα εἶναι ἡ τοῦ «Ἀγγλικοῦ Καφενείου» καὶ εἶναι τοιαύτη, ὥστε, ἐάν δὲν σὲ ἐκράται ἡ ποιότης τοῦ ζύθου, θὰ ἐτρέπεσαι εἰς φυγὴν ἀκράτητον. Μένων ὅμως περιπίπτεις ἀπὸ τῆς Σκύλλης εἰς τὴν Χάρυδιν. Θέλων νὰ πνίξῃς εἰς τὰ νάματα τοῦ ζύθου τοὺς μουσικοὺς τόνους, δὲν προσέχεις εἰς τὸ μέτρον καὶ ὅταν ἐγερθῇς νὰ ἀναχωρήσῃς, εὐχαρίστως θὰ ἐβλεπῃς κἀνένα νὰ σοὶ προσφέρῃ τὸν βραχίονα. Καὶ εἶναι κρίμα ἀληθῶς ὅτι δὲν ἔχεις διαυγῆ τὴν διανοίαν, διότι τότε, περὶ τὸ μεσονύκτιον, δύνασαι νὰ ἴδῃς πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ Ζύθου! Ἐπι-

στρέφω εἰς τὴν οἰκίαν σου, εἰς πᾶσαν θύραν, εἰς πᾶσαν αὐλήν, εἰς πᾶν παρὰθυρον βλέπεις τὸ αὐτὸ πλαστικὸν σύμπλεγμα, τοῦτέστι μίαν Kellnerin φέρουσαν εἰκοσάδα λαγήνων πλήρη ἀφρίζοντος ζύθου καὶ ἐμοιάζουσαν φάντασμα ἐν μέσῳ τοῦ πυκνοῦ καπνοῦ τῶν πιππῶν καὶ ὀλίγον ἀπώτερον τῆς ἱερείας στίφη καθυμένων ἀνθρώπων μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις ἀγωνιώδους μακαριότητος, τεινόντων τὰς χεῖρας πρὸς τὰς λαγήνους μετὰ τὴν προθυμίαν, ὥστε θὰ ἐλεγες ὅτι πρὸ εἰκοσι καὶ τεσσάρων ὥρων δὲν ἐδρόσισαν τὰ χεῖλη των οὔτε δι' ὕδατος! Δυστυχῆς ὅστις δὲν μετέχει τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦτο! Εἶναι ὁ παράχορδος τόνος ἐντελεστάτης μουσικῆς ἁρμονίας. Θὰ εὕρῃ τὴν ζωὴν τοῦ Μοναχοῦ ψυχρὰν, ἄχρουν καὶ μονότονον καὶ θὰ νομίσῃ ἑαυτὸν μόνον ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς εὐθυμίας καὶ ἀδελφότητος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ μήτηρ τῆς πρῆν αυτοκράτειρας τῶν Γάλλων Εὐγενίας κόμισσα Μοντιγὸ ἀπεβίωσεν ἐν Μαρτίῳ εἰς βαθὴ γῆρας. Ἐπερὴν κονιορτῆς εἶχε συζευχθῆ κρυφίως μετὰ τοῦ εὐφυεστάτου μυθιστοριογράφου Μερμαίου. Ἡ θυγάτηρ τῆς, σπεύδουσα εἰς Ἀγγλίαν εἰς τὴν ἐπιθανάτων κλινὴν τῆς μητρὸς διήλθε διὰ Παρισίαν. Ὅσοι ἡ δυστυχῆς γυνή, ἐφ' ἧς ἐπεσπρόθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πᾶσαι αἱ συμφοραὶ, εἰσέλθων εἰς τὸν σταθμὸν τῆς πόλεως, εὗρε ἄλλοτε κατεῖχε τὸν ἐπιφανέστατον θρόνον τῆς γῆς ἐξερράγη εἰς λυγμούς. Εἰς τὸ μέγαρον τοῦ δουκὸς τοῦ Μουσοῦ, εὗρε διανοκτέρευσεν, ἀπῆλθεν ἐπὶ ἰδιωτικοῦ ὀχήματος, παρακολουθουμένη ὑπὸ δέτερου ὀχήματος, ἐν ᾧ ὑπῆρχον ἀστυνομικοὶ τινες κλητῆρες. Ἐν Παρισίαις ἡ αυτοκράτειρα ἀπέφυγε νὰ ἴδῃ τοὺς πιστοὺς ἀπαδοῦς, καίτοι πολλοὶ προσῆλθον εἰς χειρισμὸν τῆς. Κατ' ἐξίτησιν ἐδέχθη μόνον τὴν πρίγκηπα Ναπολέοντα, μεθ' οὗ φαίνεται συνδιαλλαγίσα. Τὴν ἐπαύριον ἀνεχώρησε λίαν πρῶτ' ἐν τῷ σταθμῷ Βιαρρίτε, εὗρε ἄλλοτε διήρχετο τὸ θέρος, περιέμεναν αὐτὴν 200 περίπου βοινοπαρτισαί, οἱς ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς ἀσπασμόν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ἑδῶν Πειραιῶς καὶ Γερωνίου ἀρ. 30.

Ἐν ΣΥΡῶ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίω,
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.
Ἐν ΝΑΥΠΑΓῶ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.
Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.
Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς «Σφιγγός.»

Ἐν ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παυλάτῳ.
Ἐν ΚΕΡΚΥΡᾶ παρὰ τῷ κυρίῳ
Ἐν ΖΑΚΥΝΘῶ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκα.
Ἐν ΚΩΝ]ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Δ. Ἡλιάδῃ.
Ἐν ΒΡΑΙΛᾶ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπάζογλῳ.